25/01/2020

Храмов празник в софийското село Григорево

В съботния ден на 25 януари, когато Църквата чества св. Григорий Богослов, архиеп. Константинополски, Негово Преосвещенство Белоградчишки еп. Поликарп, викарий на Софийския митрополит посети енорията на храм „Св. Григорий“ с. Григорево, Софийска духовна околия.

С благословение на Софийския митрополит и Български патриарх Неофит той отслужи Архиерейска св. Литургия послучай храмовия празник.

В съслужение с викарния епископ в празничната богослужба взеха участие: йеромонах Спиридон, протоиерей Стоян Стоянов, протойерей Симеон Иванов, протойерей Серафим Янев, протойерей Иван Плещов, свещеник Серафим Мишев, предстоятел на храм „Св. Константин и Елена“, гара Елин Пелин, свещеник Цветан Велинов, свещеник Костадин Тренев и дякон Павел Димитров.

Да почетат светеца-богослов и да бъдат съпричастни към духовната радост на енорията в храма на съборна молитва се събраха десетки жители на селото и християни от София, които с голямо внимание участваха в молитвеното събрание, продължило няколко часа.

Празникът бе уважен от кмета на гр. Елин Пелин – доц. д-р Ивайло Симеонов и от г-н Николай Плещов, председател на Общинския съвет на Елин Пелин.

Преди началото на Литургията епископът пострига за четци и певци трима младежи, които да помагат на местните свещеници в богослужението.

След края на богослужбата епископ Поликарп се обърна към събралото се множество богомолен народ с пастирско слово. Той вдъхновено говори за живота, примера и духовното наследство завещано ни от св. Григорий Богослов като се спря на делото на великия светител, наречен по достойнство „стълб на православното богословие“, и на прочутите му богословски слова, в които се разкрива мистичният опит за тайната на Божията същност.

„Св. Григорий във всичко просия. И в евангелската истина, на която стана пазител и в добродетелния живот, и в светлия пример на православната вяра, затова беше изпратен не къде да е, а в Константинопол, за да възглави архиепископията, която е майка на всички църкви – каза в словото си владиката. Той единствен носи званието „Богослов“, признато му от целия християнски свят. Той беше не просто богослов, но живееше с богословието и утвърди вярата на християните в Триединния Бог: Отец, Син и Св. Дух. Затова е сравнен и с любимия Христов ученик – светия апостол и евангелист Йоан Богослов…“ – каза еп. Поликарп и приведе впечатляващи примери за достигане на умозрителните тайни за Бога, споделени в трудовете на св. Григорий.

Вдъхновено звучаха думите владиката и той продължително пастирски разсъждава върху многообразното творчество на светителя. В края на словото си той пожела да се поучим от неговия пример и от живота на

неговото семейство, членовете на които са станали светии, да осъзнаем че „с труд и постоянство“ може да се преодолеят всички препятствия и е нужно да се подбуждат човеците да водят християнски начин на живот.

Викарият поздрави духовниците и миряните от името на Софийския митрополит и Български патриарх Неофит и им пожела да имат здраве, мир, единство и взаимна любов, за да бъдат “както досега, така и занапред истински Божи народ”.

С думи на благодарност и красив букет цветя към него се обърна отец Стоян, който благодари за владиката за посещението и отправи покана за нови срещи по благодатни поводи.

+++

Св. Григорий се родил в Арианз (Кападокия) около 330 година. Той израснал в благочестиво семейство. Неговите родители след смъртта си били причислени към лика на светиите – това са св. Нина и св. Григорий, епископ Назиански Старши. Свети Григорий Богослов е един от т.нар. „трима кападокийци“, просияли от Кападокия със своята святост – заедно със св. Василий Велики и брат му св. Григорий Нисийски. Свети Григорий Богослов бил писател и поет, майстор на словото. От него са запазени и автобиографични стихове, в които той сам ни разказва за своя драматичен живот. Написал редица богословски трудове. Той обичал безмълвието и молитвата, но Бог го призовал към архипастирско служение в смутния за църквата 4 век. Св. Григорий починал около 390 г.

Текст: Весела Игнатова
Снимки: Александър Ангелов

— bg-patriarshia.bg